

zinu, vietām zeme pat nesasala un papostīja ziemājus – Gulbenes un Varakļānu pusē tie zem sniega izsuta. Tā gadījies ne reizi vien – par to var raizēties, bet tikai tad, kad ražu esi novācis un vari aptaustīt, tā ir tava. Gada sākums bija cerīgs, jūlija karstums ieviesa korekcijas, raža vidēja, ar zemāku kvalitāti.

Kartupeļi! Vaboles, karstums, sausums.

Tie, kas audzē kartupeļus, zina, ka cīkstiņš ar vabolēm ir, bet tas nav grūts. Mazdārziņos lapgraužus var nolasīt, preparātu arī ir daudz. Ko zinu: mazdārziņos mēdz lietot dažādus AAL, un tur gan to dara jo sirsnīgi, gāžot nekontrolēti. Jā, vienā otrā Pierīgas mazdārziņā esmu redzējis dārznieku skapīšus. Kur to saturis nēmts un dabūts, nav saprotams, turklāt mazdārziņu īpašnieki runā vienu, satraucas par citiem, bet paši rīkojas pretēji. Piemēram, man nekad nav nācis prātā pie mājas esošās tacīņas malas apstrādāt ar herbicīdu.

Runājot par laikapstākļiem no praktiskās puses, zinātnieki pilnveido kultūraugu šķirnes. Jau šobrīd labvēlīgā vasarā pie mums, piemēram, nav problēmu kukurūzu izaudzēt līdz vālītēm. Apšaubu, ka Latvijā tik drīz audzēs kādas izteiktas silto zemju kultūras. Jā, vasara bija ļoti piemērota arbūziem un melonēm, jautājums ir par šķirņu izvēli. Klimata pārmaiņas pasaule ir pieredzējusi arī iepriekš – patlaban nav nedz siltākais, nedz aukstākais periods uz Zemes. Galvenais ir mūsu zināšanas un spējas tās lietot.

Šīs vasaras diskusija starp lauksaimniekiem un vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministru par lauksaimnieku apmelošanu augu aizsardzības līdzekļu lietosanā. Vai galu galā ministrs lauksaimniekus sadzirdēja un problēmu saprata?

Sākšu ar to, ka mēs kooperatīvā darām visu, lai nekas tāds, par ko skaļi satraucās plašsaziņas līdzekļi un dažādi aktīvisti, nenotiktu. Rīgas atskānas atnāk arī līdz mums. Protams, ir klūdas, ir dažādi darbinieki. Ja virpotājs ko nepareizi izvirpojis,

brāķa detaļu izmetīs. Nepareizi vai nelaikā miglots lauks jau ir cita problēma, kas, protams, nekavējoties tiks attiecīgi pasniegts. Uzsvēršu: lauksaimnieks strādā uz lauka, kur viņu labi redz. Citās nozarēs un citos nostūros var notikt daudz kas, ko skaļi nestāsta, jo nemana. Mūs, lauksaimniekus, redz!

Mēģinājums radīt negatīvu skaitījumu uz lauksaimniekiem diemžēl ir mērķtiecīgs: tas ir bizness. Nepatiess informācijas izplatīšana ir bizness. Šolaik, kad no reālās dzīves, arī vīrusa dēļ, vairāk un vairāk pārceļamies uz virtuālo telpu, var atlāauties daudz. Apgalvojumi un veidi, kā izsakās par lauksaimniecību, ir nepieņemami. Teikšu tā: ja lauksaimnieki līdzīgi izteiktos par to, kas neapmierina mūs, mēs noteikti dabūtu trūkties. Mums šādi izteikties ir liegts. Ir virkne lietu, par kurām runāt vajag korekti un pareizi. Ministrs stāsta, ka neko nezina par apmelošanu. Pag, ministrs darbojas attiecīgajā padomē Vides aizsardzības fondā. Pats padomju laikus piedzīvojis neesmu, bet izskatās, ka daudz kas notiek, kā par tiem laikiem stāstīts: ja mums vai Latvijai vajag ko slīktu, jāsūta vai jāliek pie darba īstie mūsējie – viss būs tik slīkti, kā vajadzīgs! Kā zināms, arī padomju gados starp Baltijas republikām bija atšķirības, kuras gana daudzi vēl atceras.

Briesele esot tā, no kuras nākot norāde pēc norādes.

Tā kā es vadu arī Lauksaimniecības kooperatīvu asociāciju, sazināties ar Eiropas Savienības institūcijām Briselē nākas gana bieži. Ja vēlies ko ietekmēt ES gaiteņos, nepieciešams nopietns resurss: cilvēki, kontakti, finanses. Tā kā Baltijas valstis ir nelielas un to īsti nevar atlāauties, mūsu domas vai balsis Briselē dzird maz. Esam vākuši parakstus, ir solīts, ka mūs noteikti nems vērā, taču viss palicis tikai uz papīra.

Ko par situāciju ap lauksaimniecību saka kooperatīva biedri?

Protams, satraucas! Pirms vairākiem gadiem prasības un noteiku-mi bija citi, tie pietiekami regulāri →

